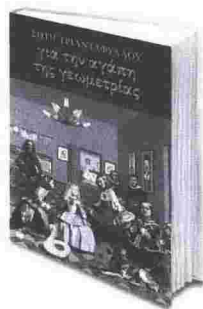

Σώπη Τριανταφύλλου

**Για την αγάπη
της γεωμετρίας**

Πατάκης, 2011

σ. 349, € 15

Το νέο μυθιστόρημα της Σώπης Τριανταφύλλου διαβάζεται σαν μια προέκταση του *Ο χρόνος πάλι*, που είχε κυκλοφορήσει στη σειρά «Η κουζίνα του συγγραφέα», το 2009. Αυτοβιογραφικό, τουλάχιστον στην εκκίνησή του, έχει ως κεντρική ηρωίδα ένα κορίτσι, την Ανατολή, που όμως κοιτά, ορθά, προς τη Δύση, αν και το κάνει πολύ επιτακτικά. Η Ανατολή μεγαλώνει στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70 σ' ένα προοδευτικό αστικό οικογενειακό περιβάλλον (που πρόσκειται στην ΕΔΑ), το οποίο, όπως θεωρεί η ίδια, την καταπιέζει αφόρητα. Αναζητά από την εφηβεία την ταυτότητά της στο ροκ-εν-ρολ, στον αμερικανικό κινηματογράφο, στα second hand jeans της Αμερικανικής Αγοράς, στις ρομαντικές αγγλοσαξωνικές αφηγήσεις και, συγχρόνως, στα γεωμετρικά σχήματα. Η πολιτικοποίηση και τα αμπεχονα της Μεταπολίτευσης της προκαλούν πλήξη (αν όχι θλίψη), τα πλαστικά 80'ς την απογοητεύουν πλήρως στο ροκ και στο στυλ ζωής (δικαίως, όμως υπήρχε και το ροκ και το στυλ ζωής του underground ως εναλλακτική). *Αναπόφευκτα* γίνεται νευρωτική. Δεν εκπληρώνει το ταλέντο της στα μαθηματικά (οι σελίδες στο πανεπιστημιακό campus είναι οι καλύτερες του βιβλίου). Ματαιώνει τις περισσότερες σχέσεις της, ερωτικές, φιλικές, οικογενειακές. Ύστερα από μια σειρά φιλόδοξων μυθιστορηματικών συνθέσεων, ολοκληρωμένων (*Το εργοστάσιο των μολυβίων Άλμπατρος*) ή λιγότερο ολοκληρωμένων (*Λίγο από το αίμα σου*), η Σώπη Τριανταφύλλου επιστρέφει στη θεματική των πιο νεανικών ροκ-εν-ρολ μυθιστορημάτων της (*Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης*, *Αύριο, μια άλλη χώρα*). Όμως το *Για την αγάπη της γεωμετρίας* δεν διαθέτει τη σπίθα εκείνων των βιβλίων. [Θ. Μ.]

Ευτυχία Καλλιτεράκη
**Αμπελώνες χωρίς
ορίζοντα**

Ψυχογιός, 2011

σ. 223, € 12,20

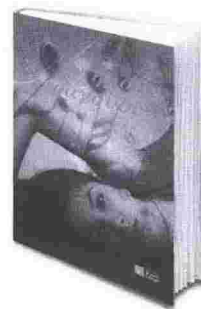

Οι δυο έρωτες που σημάδεψαν τη ζωή ενός μεγαλοτσιφλικά στην Κρήτη στα τέλη του 19ου αιώνα αποτελούν τα δυο μέρη αυτού του βιβλίου. Χωρίς ιδιαίτερη εμβάθυνση στους χαρακτήρες και το ιστορικό υπόβαθρο, πατώντας περισσότερο στη γοητεία της κρητικής, με ρομαντική θεώρηση των αλλοτινών καιρών, το βιβλίο αυτό απευθύνεται πρωτίστως στο αναγνωστικό κοινό που επιδιώκει να συγκινήθει από τις αγωνίες, τους έρωτες και τις απογοητεύσεις των γυναικών της εποχής εκείνης. Γραμμένο από μια Κρητικά και μάλιστα ψυχχαναλύτρια, δεν έχει τίποτε να ζηλέψει από το *Νησί* της Χίσλοπ, μόνο που στην περίπτωση αυτή πρωταγωνιστής δεν είναι η λέπρα ούτε η Σπιναλόγκα, αλλά το απέναντί της νησί, η Κρήτη. [Α. Σ.]

Σίσσυ Θεοφανοπούλου
Αν ήμουν τραγούδι

Μ. Σιδέρης, 2011

σ. 343, € 16

Στο πρώτο μυθιστόρημα της συγγραφέως δύο φίλες συναντιούνται ξανά μετά από περίπου είκοσι χρόνια και μοιράζονται τις ξέγνοιαστες αναμνήσεις που τις ενώνουν. Υπάρχει όμως κάτι που υποβόσκει απειλητικά και δεν είναι άλλο από το γεγονός ότι και οι δύο είναι ερωτευμένες με τον ίδιο άντρα. Ανατροπές και αποκαλύψεις θα τις φέρουν αντιμέτωπες και θα βλέπουν τη ζωή τους να εξελίσσεται και να επαναλαμβάνεται σαν το ρεφρέν ενός τραγουδιού. Θα περιοχύσει η φιλία ή ο έρωτας; Η αγάπη ή η μητρότητα; Οι ηρωίδες παλεύουν με τα αισθήματά τους και την ίδια τη ζωή. Ενδιαφέρουσα πλοκή, ολοκληρωμένοι οι ήρωες του έργου, προσφέρουν μια αναγνωστική απόλαυση που συνάμα προβληματίζει και καλεί τον αναγνώστη να δώσει τις δικές του απαντήσεις. [Δ. Β. Τ.]